

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávník: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopíszi sze v Püconce májo posilatí.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

In cruce salus.

Szpíszao: HÁRI LEOPOLD ev. p. dühovnik.

Vrêmen sôsnya, ka pride eden dén, steri de 'zalosztén, pun z britkimi szkuzami, steroga — vidöcse — escse szunce szkrije szvoj obráz, mále zvézde notrizapréjo szvoje csízste ocsi i cêla zemla sze sztrôszí v velikoj bolecsini. Vrêmen sôsnya od edne gore, od ednoga kri'znoga drêva, na sterom drêvi szkrvávi lübézen.

Lêpe peszmi je szpêvao pesznik 'zoltárov, ali med veszéle peszmi szo sze zmêsale 'zalosztne tüdi: „Bög moj, Bög moj, zakâ szí me osztavo?“ (22. 'Z.) Lêpi kêp je namálo od bodöcsnoszti Êsaiás prorok. Od szvétoga míra proroküje, steri de ládo na zemlí, od pravicsnoszti, stera de verosztiivala obri mészí i veszníc, ali 'zalosztno posztáne nyegovo líce, i tô právi od Bo'zega szlugo, steri je za nász tak prevecs doszta trpo: „On je prebodjeni za nasega presztöplênýa volo.“

Veliki grcski modriás Plato tô právi: Csi bi ednök táksi cslovek priso na szvét, steri nebi szamo z-recsjöv nazvescsávo, — nego on szam bi bio pravicsnoszt, lüdjé bi nê szpoznali nyegovo dobröto, nego preganyali bi ga, od vszega bi ga szpravili, vküp bi ga zvézali, zbili bi ga, oszlêpili bi ga i na zádnye bi ga na gauge prebili.

I priso je té pravicsen cslovek, v nyem je nê bilö etoga szvéta lüdsztva grêha. ali cslovecsánszki národ ga je nê razmo i nê ga je szpoznó. I vsze je tak prislo, kak je ednök vrêmen sôsnyalo, szunce je szkriilo szvoj obráz, zvézde szo temne grátale, zemla sze je sztrôszila od velike bolecsine.

Znöva je k-nam prislo posztno vrêmen. Velkogapétka tragédie oblêtnica sze z növa blíza. Tô vrêmen nasz pod golgote kri'z posztávi i na tô nász opomina: »Cslovek, jeli szí sze 'ze pripravo z-kri'zom? Povê, gde i kak szí szpravo té kri'z na meszto v szvojem szrdci? Té kri'z je eden vekivecsní szöd obri cêloga-cslovecsánszko-ga národa. Té kri'z je 'zalosztén szpömenek vszá-koga csloveka. I koga grêh je tô? Jeli tisztí plácsani vojákov, ali Pilátusa, ali Kajafása, ali Iskariötes Judása? Gda je 'ze keszno bilö, sze je vszáki zagovárjao; Pilátus szí je roké prao, Kajafás je rêcsi nê pregövero, Judás je tüdi nê bio zadovolen z-szvojim delom; szamo eden muklavi glász sze je escse csüo, kak vihéra mrmra-nye na nevarnom môrji: Nyegova krv nad nami i na nasoj deci! I kastiga je doszégnoia tiszté, steri szo tô kričsali. Ali Krisztusa szmo mí tüdi ödali, nasega Zvelicsitela szmo mí tüdi dosztakrát zatájili, v nyegovo trnyavo koröno szmo mí tüdi brá-li i dèvali trnye. Ali vsze je zaman, nász je tüdi doszégno vekivecsni szöd, ár szmo nê steli szpoz-nati Jezusa: nyegova krv nad nami. Szö-krát szmo zatájili: právo lübé... avajte szö-szi na tô, ka nas grêh nê agimi lacsami. Vszig-szöda. Grêh — zaman... kopati, je nazáj právo velkim poganszkim priszé-grêh vcsin... molnyem, zaklínanyem vcsi-so, vszák Búki Bandia szpravicsanye moremo csi glas, ka je priszéganye, zaklínanye nê on Magda mati i horvát szvojov tüvárisi-csao.

kivecsHorvát je za motvöz nasinyek zadrgnyeno szí kao 'zacsko vöpotégno od szrakice, i zoszli-menimi prsztámi je vö vzéo edno sztotno banko. syr

Bo'ze miloscse, stera odpüszti vszako cslovecsso hibo, lagoto, grêh. Edna dobrotivna rôka ravna eto zemlô, stera rôka vsze na dobro zná obrnôti, edna szvéta voda tecsé szkôz etoga szvéta, Bo'ze vôle voda, stera cslovecsa dela, kak mále potoke vszébe vzeme, otopí je i tak je neszé proti ednomi vekivecsnomi, szvétomi cíli. Tak posztáne na Golgoti sztojécsi kríz velkoga odpüscsénya, velke amnesztije symbolum, znaménye. Té kríz nam vszigdár od Bo'ze miloscse gucsi. Záto szí je krsztsansztvo to znaménye zébralo, záto je tam té kríz na cérkvéo visziki törmâ, na máli kapêlicaj, na oltári, steri sze od szvécs poszvêta bliszekse. Pod krízom, pod zvelicsanya znaményom pocsi va vekivecsni i mirni pocsinék mrtvec. Tak je posztano kríz blagoszlov v Bogá dobrotivnoj rôki, tak je poszvêtila Bo'za miloscsa i lübézen Golgote kríz. Záto pa v etom posztnom vrêmeni z csisztím szrdcom poklekimo doj pred Krisztusovim krízom i z právov verov poglednimo na nyega i nase vüszta naj z poníznosztjov právjio ono rêcs: In cruce salus, v krízi je zvelicsanye!

V etom posztnom vrêmeni szí mí tüdi zmislímio na szvojo düso. Pascsimo sze mí tüdi posztiti, ali nê po zvünêsnym, nego v szvojoj düsi. Hodmo v rôki z Bo'ze rêcsi szvetlosztjov, v szrdci pa z lübéznosztjov proti Krisztusi. i tak sze blízajmo blízé i blízé k Golgoti Ár je tó nasega Odküplénya szvéti oltár.

Reformácia na Horvatskom.

Nakrátcí szpízao Dr. FILIP POPP Zagrebecski ev. sinyôr. — Poszlovecso FRANC SOSTARËC evang. dühovnik v Légrádi. — Nadaljávanye. —

Nájbole vrêlo sze je bojüvao prôti protestantizmusi vu Hrvatszkoj Zagrebecski püspek Benko Vinkoviç (1637—1642), ki je probao z-jálnosztjov, z-szilov i zprotênym vösztrêbiti „jeretnike“. Gde je nyegova mogôcsnoszt nê zadoszta bíla, tam je pôzvaov zmo'znoszt dr'zce i politicsne oblászti na energicsno delanye. Naj sze le'zi nanikoj szprávi evangelicsansztvo, razsürjávali szo' pápinszke verszke szpízse, eden katechismus, cérkevne peszmi, naj tak vöpotisznejo od lüdsztva i od dr'záve 'ze dobro poznane Lutherove peszmi. I na 'zaloszt, kak szo posztôpale civilne oblászti, tak szo delale tüdi szoldacske oblászti. Generális Lenkovics György z-Karlovca je dôbo zapoved od Ausztrijaszke vláde, naj vsze protestanszke szoldacske predgare prêk granice odtira, i ka neszmi ni eden protestant officerszki sar'zi dobiti.

Jeli je tak csüdo, csi je telko héresnyi i glaszoviti i nemeski famil gorialdüvalo szvojo vero, ka naj zadobíjo visise officerszke sar'ze? Med officersmi i szoldacsíjov razsürjene evangelicsanszke knige

Podlízstek.

Ágica je odpüsztila.

Máli román. 'Zitka kêp. Poszl. Fliszár János.

III.

nez je li . . . Csi sze v-nase kôr **senaszo** sztotka.

káksi táksi beteg vtté je v-gojndno rano nanágli cati, rezati, z-recsjôv mara k-Koudila botri velzádeva pri szlú'zi. Za do' szühoga têla Kou-szka'zúje v-tê teski hípaj ribánye ztôpiti i tak bi zanye z-nasim prêk 27 lét prijétnim, Edén pint vtihajôcsim domácsim szredsztvom z-nebi rad vim prijétno diséssim „Elsafludom“! C lá pri reumaticsni (protin) bolecsínaj, pri váras i zôbi bolezní. Krepí ocsrsstvi 'zife, i 'zi pa-csem

Stampano v „Prei na je

szrdcá dugoványe li tak nájakse, kak szem tó z-novin edno szrdce obhodécsó prígodko csteo. Preci nyim mo jo kuma pripovedávao . . . Tak je bílô, ka je bio ednôk eden szírotní pojbár, steri je 'ze junák bio, gda szo —

— Ej boter, nihájva zdâ tó pripovêszti na drügôcs! Zdâ na tó nemava csasza. Ideva na szenye.

— Onô vzemi . . . no ka ná nakrátcí povém — te szírotinszki junák je jáko polübo edno szíromasko, ali jáko lêpo deklíno.

— Vsze je dobro Bandi kuma — to ovo mi lehko povête po szenyi, vu Bögömér csárdi. Eto máte pasus i hodva, ár va keszniva, — sze je napôto ritar.

— Dobro je, tak sze v-Bögömér csárdi náideva. Tam vam mo jo od zacsétka do dokoncsétka pravo, ár je tákse lêpo delo vrêdno poszlühnoti . . .

Za gosztüvanye namenjeni telcsics je tak na szenye gnáni. Büki Bandi ga je pelao za vaját, Sándor pojbár ga je pa odzajaj gnao z-bicsom.

szo mogle bidti vsze vküpepobráne i 'ze'z-gáne i vszáki je bio trdo kastigan, sto je vüpaó szebé za protestanta vadlüvati.

Tak sze je prigodilo, ka je ti vu várasaj i vesznicaj vu tak lépom racsúni bodôcsi hrvatszki protesztantov vedno ménye gratsüvalo. Doszta sze ji je vödszelilo v Karinthio, v Krajno, v Nemsko i v Vogrszko; predvszém pa doszta sze ji odszelilo vu escse szkoron szploh evangelicsanszko Medjimurje, ár szo sze vüpali ka szvoje vere kincs do tam mogli zdr'zati. Ti nájevcs hrvatszki protesztantov je pa pomali znôvics katholicsanszko grátalo.

Tak sze reformácia, steróv hrvatski národ telko düsevnoga i znansztvenoga napredoványa má zahváliti, naszlédnye v Hrvatszkoj szploh vöpreprávilá.

Ka zdâ jészte protesztantov v SHS., to szo, zvön ev. szlovenov v Prêkmurji, porodi nemski, szlovácki i Vogrszki priszeljeníkov z vrémena II. Józefa i kesznê-sega cáta. Szamo nasi szlovenszki vere bratje v Prêkmurji szo jedíni koreni evang. národ z reformácie vrémena.

Vu vezdásnyoj dr'závi SHS. pa, gde 180,000 lutheranszki i blúzi 45,000 kalavinszki krsztsanov jészte, moremo mí kak verni, trdi evangelicsanszki bratje vu je-

dinsztvi vküpd'r'zati kre ete oblübe: „Mí i nase decé deca mo evangelicsanszki 'zive-li i evangelicsanszki osztánemó na veke!“

Tak je, mí nevcagano, csi sze bár vu vezdásnyem pá protí Rim „nas sztári protivnik z-szilov, z-oblásztjov“. Ár mí sztojímó z nasim velkim Lutherom na negibajôcsem fundamenti Bogá vüpanya:

Trdi grád je nas Bôg zmo'zni,
Ro'zjé ino obramba . . .

Csi bi sze vesz szvét protivío
I na nász z-besznôcsov tr'ô,
Bôg nas bi nam na pomôcs bio,
I nyega bi vküpesztr'ô!

(Konec)

Koga szí zebermo za püspeka?

Zdá da 'ze ednôk po 6 lét vehnenyi sze znôva namênimo organizérati, sze vszê nász dosztája eto velko znamenitoszti pítanye. Nê jasz, nego vu fabule môdlo vlejáno, nam naj dá odgovor prigoda, stera je 'zitka vucsitelica.

Historia est magistra vitae!

Bio je ednôk eden goszpôd, steri je povrêmeni vecs marofov ôroküvao, vu vszákoga je ednoga, ednoga sziná posztavo. Kak zdrzen cslovek

Magda mati je z-pô vörov szledi sla z-dômi prêk po trávníkaj po pêskoj pôti, gdetá je z-pô vörov bli'ze i tak szo szkoron na ednôk prisli v-plac.

Po málom szemtá cukanyi i kricsi szo szí z-teocsicsom sztanoli. Te právi küpec csi bár keszno, dönok je prisao, eden krívi, bajuszáti, csemernoga pogléda, sztrahsno szühi, lôsi horvát, stináncar, steri je nesztanoma horvatski brbotao z-szvojev 'zenôv.

— Káj imá cêne te máli lôsi kosavi telcsics? i popolno ga je szpogledno i vözvizi-têrivao.

Magda mati sze je spotlívó zaszmehála.

— Ka? hahahaha! Ocsa ví lehka béono máte na okê? Kak szméte tak poganszki gücsati?!

— Ete lépí gyüncséc devédeszét rãnski szebra cêne má, — vszeczê osztro i prestímáno nad nyega Búki Bandi.

— Kaaa?! Csi szte sze v-glávi zmêsali ocsa?! — sze je zúrila Magda 'zena na mo'zá. Tá scséte senkati mojega lépoga teocsicsa. Pod

sztotko ga neszmité dati, ár sze hüdü zgoti z-vami!

— Nebrbraj 'zena! tvoje je 'múcsati«. Jasz noszim pri hízi lacse, krscsák, nê 'zenszka. Meni nedé zapovedávao niscse. Csi scsém ga lehko ksenki tá dam. Moj je! No nemam isztine sôgor?

— Morgoten horvát je niedne rêcsi nê odgôvoro natô. Poznao je on 'ze dobro etakse komedie szenya. Szamo sztára csrbínava horvatinka sze je szlíníla edno malo.

— Huhuhu! Nika sze neprestímávajte szôszed z-vasimi napô lakéta dúgimi lacsami. Vszigdár je naprêvalón szüknya od lács, jeli bár sztrina? . . .

Pogodba je med velkim poganszkiem priszéganyem, Satanovim molnyem, zaklínnyanyem vcsinyena. Na Búki Bandia szpravicsanye moremo vadlüvati, ka je priszéganye, zaklínnyanye nê on — nego Magda mati i horvát szvojev tüvárisicov gücsao.

Horvát je za motvöz nasinyek zadrngnyeno plateno 'zacsko vöpotégnó od szrakice, i zoszlinnyenimi prsztámi je vö vzéó edno sztotno banko.

je na szrdcê noszo marofov i szinôv sors i rávno záto je velko szkrb meo na nyí pêneezni i vérsztveni sztális. Kak marofov lasztnik je gotov bio vszigidár, nê szamo obcsinszke interezse szlúziti. nego poszebni marofov rázlocsne potrêbsine, ba je rêsiti nateliko, ka je sziní mentüvao od vsze szkrbí. Brezi szkrbí 'zivôcsi szinôvje szo sze privadili, náimre ti vu véksi 'marofaj 'zivôcsi, klehkomi 'zivlênny, nê szo sze brigali doszta za szpelávanye vértivanya i potrêbsin rêsenya, ár szo k-tomi nê bilí privajeni, nego vsza szo na toga sztároga goszpôda niháli.

Prigôdilo sze je pa, kak sze tô zná zevszêmi nami zgoditi, ka je te sztári premíno i nê je vecs bilô nikoga, kí bi marofov sors na szkrbi meo, nyé ôpravice szpelávao. Vsze povszédi sze je szka'zúvalo prvêsega, navajenoga redú pomenkávanye, vszepovszédik szo sze obcsúttni zgübieski naprê dávali. Vküp szo sze záto szpravili bratje v-tanács, da bi szí pogúcsali, kakda bi prvêsi réd znôva v-'zítek posztavili i tak szebé zgübieskov rêsili, ednovolno szo toga nájsztarêsega brata odébrali, naj szpunyáva preminôcssega ocsé pozványe: trôstali szo sze, ka de on rávno tak naszrdci noszo marofov sors, ka de od Poncius Pilátusa na vsze kraje drkao vu nyí dosztaféle potrêbsinaj, ka tak pênezna, kak vérsztvena dugoványa znôva vu prvêso dobro sztávo posztávi. Nisterni pár lét je minôlo, i bratje vkanyeni szo prevedili, ka szo nê prav csiníli, gda szo pri ode-

béranyi szamo na lêta glédali, ár nyihov te sztarêsi brat sze je 'ze privado k-nemáratnómi lehkomí 'zivlênny, pod ocsé szkrbnosztjôv nyegov 'zítek, nyegovo têlo sze je nê tak osznôvilo, nê je zadôbilo one nábrsznoszti, krepke vôle, delavnoszti dühá i znanoszti; nyihova dela szo neszpunyeno lézale, ár je nikoga nê bilô, sto bi je odpravo.

Vsze tô je pa nê moglo dugo tak osztáti, materiálni i dühovni zroki i zgübieski szo prisziljávali brate, naj znôva vküp prídejo i tô nez-noseno sztávo z-nôvim zravnanem v-nôvi tekáj privrnéjo. Zdâ szo 'ze nê glédali sztaroszt, nego sto je natô valón. Za gazdo szo 'szí zvolili ednoga mládoga brata, steri je pri szpodobnoszti pozványa, pri dela vrêloszti, z-krepkim mágibom, z-nábrsznosztjôv 'zítka za nisterni pár lét pokázao, ka on tak szpuni na szébe zavüpano szlúzbo, kak je tô prem. ocsa meo segô szpuniti, vszém na zadovolnoszt.

Ete goszpôd je II. Bajesid Zultán bio, marofje, tanye poszebni Sandsáki, nájsztarêsi szin Achmed. Tiszti pa, koga szo k-koncovi janicsárje (szultánova deca) na trônus pozdignoli, te mládi Selim bio. Tô sze je zgôdilo 1512-tom.

Jeli bi sze mí nê kaj návcsili z-té prigodne pripovêszti, da szmo i mí v-priszpodobnoj sztávi i priszpodobno goridánye mámo razlóziti?

— Eto jo máte ni, primte jo i dajte mi nazâ 'znyé! Büki Bandi je vövtégüvao 'z- rokô, trnok glédajôcsi horváta. Zdâ je vido obprvim sztrânski banko.

Szamo, ka jo je nê dugo mogao sercávati. Szkoron prvle, kak jo je prijao (ali je jo pa naráji prijao, gda jo je 'ze horvát püszto) vrtélni veter nyemi jo je vneszao z-rôk i visziko v-zrák plavao 'znyôv, stera sze je tak pozdigávata gori, liki naszprotolêtje matúlec.

Toga hüdoga szo zezávali naprê pri pogodbi, i uprav je grátao táksi nezarenszki áldomás z-toga, kaksega je 'ze dugo lét nê vidlo tórniko szenye, ali pa bole szenyárje.

Horvát je zahtêvao z-sztotke nyemi nazâhodécse pêneze i vöplácsanoga teocsica.

— Ka!? Z-vase sztotke vam ná nazâ jam, stero szte vetri dáli prêk! . . .

— Vasa je ona 'ze, nê moja! Jasz szem jo vam plácsao vö, zakâ szte jo tá püsztili?! . . . Moj je teocsícek, doj szem ga küpó, vcsa-zi mi nazâ dajte dvádvajszeti rânski, ár de ovak hüdô!

— je trôbo z-punoga grla horvát i 'znyim vréd je klivkala nyegova 'zena tüdi.

Za recsüvanya bojom je naszledüvalo pesznicsivanye, szünyávanye, za grlice sztiszkványe — palicivanye; pomocsnické szo sze naisli z-rod-bine i znancov z-obê sztráni. Na lármo sze je vszevecs lüdi tá pricsrêdilo. Doszta ji je te vu bitji bodôcse zijalo, ali escse vecs ji je v-zráki plavajôcso, od vetra szemtá gonécsó sztotko glédalo i 'zelno csákajôcsi, gde széde doli?

Vsze teacsasz je nê bilô konca vojüvanyi, dokecs szo sze 'zandárszke spice i püks peté nê zmêsale með nyé — i razzegnale vküp szmecse-no lüdsztvo. Privszem tom sze je pa té boj escse dvê leti vlêkao pod vodsztvom dvá fiskálisa. I trpo bi escse du'ze, csi bi bojnszki sztroski du'ze pokritje naisli vu Büki Bandia vrédnoszti.

Dvê leti trpécsa právda je pocerala Bandia celo gibajôcso i negibajôcso vrédnoszt. Edno ráno szprotolêsnyo gojdo sze je zglászo pri nyih on neszmileni glász bobnyá, steri je je navedrino i na kôdistvo szpravo.

Nase sinyorije szpráviscse.

21. Pôleg přem. leta sinyorszkoğa napisznika 7-moga punktoma, steri one gmajne, stere szo szi escse inspektorov nê odêbrale gori pozové, da szi je odeberêjo i tō v-napiszníki pred vezdásnyim gyúlêsom z-dvema tjédnoma sinyōri morejo naznati, csi bi pa tá csészť escse dônok napunýena nê bila, toga zrok szo dužne szpravicsati.

Sinyōrszki gyúlêš konstatêra, ka szi je inspektora odebrála Morávská i Bodonszka, naznanosť je poszlála Hodoska i Domajnsevszka gmajna, od Krízevszke je nê nagláseno nikaj. Z-Hodosa i Domanjsevec naznanenýe za szpravicsano vzeme, na Krízevce gledôcs pa přem. leta szkoncsanye gori obdrží.

22. Přem. I. siny. gyúl. 10-tom punktomi sinyōr naznanijo, ka je mlájsi Hima Sándor z-Dolnye Lendave na Hodos imenüvani za vucsítela. Dolnya Lendava pá brezi dühovnika i vucsítela jeszte.

Naznánye sze z-tém vzeme, ka sze na Dolnye Lendave dühovnika csészť napunenýe razpíszanye ma vcsíniti.

23. Uprav pôleg onoga napisznika 11-toga punktoma sinyōr naglászijo, ka szo v-Gornýe Szlávecse ednōk sinyōr z-goszp. inspektorom, ed-

nōk szamí, ednōk pa inspektor i Siftár Károly bodonszki dühovnik hodili vō za volo tam bodōcsega szmecsénoga dela vrédjemánye. Pri szlédnyoj prilíki držánom gyúlêsi je vernákov velika vecsina (71 : 17) dokoncsala, ka gmajne inspektora poznano ponüdbo pod dáni cil z-zahválnosťjov vzemejo. (přem I. protokolom 27 punkt).

Sinyōrszki gyúlêš zravna i szigurno gori pozové G. Szlávecse, da tak v přem. I. szkoncsanyi napisznika 27 punktoma goripozványe, kak nájszlednyêsemi szkoncsanyi, kak nájprvle naj zadoszta vcsiní. Farofa zídanya předpravko (plán) i proracsún nemüdnō před sinyorijo posztávi.

24. Upr. onoga protokoluma z-12-tim punktumom prikapeseno

vidi sinyōra tek. I. naznanenýa 5. punktum!

25. Upr. onoga z-16-tim punktumom prikapeseno

Vidi sinyōra tek. I. naznanenýa 6. punktum! Gyúlêš proszi edno vucsevnicō na D. Dom: to ovo pa porácsa za tanácsnico, da, kak gmajnszka tanácsnica za gmajnszke gyúlêše, za verszke zvecsarke i za ev. solszke decé vere návuka držáni presztor sze darüje i szlüzí.

Zdá szo predtém težkim pítanyem sztáli, gde dobijo z-árende káksi máli kōt, v-sterom bi sze sztisznoli.

Ágota bi tam rada osztála vu vészi, ár bi tak bliže bila k-Bálinti, gda od szoldásztva domō príde. Ze je rávno nê bilō tō vrêmen jáko dalecs.

— Nê . . . zanikoj neostánem eti! rái odídem nakonec szvêta, kak pa ka bi eti osztano! — sze je protivio Bükj Bandi. —

Ocsé nebeszkoga bics, z-sterim me je tak tesko pogledno i pôleg moje vrédnoszti ponižao. podáni primlem i prenoszim, ali ka bi sze z-mêne eti vszákí bojdikaj, szmétlavi cslovek norcsáro, tō zanikoj neprivolim. Idemo vu váras, tam ležê živé szziromák derarszki cslovek . . .

Na drügi dén rano v-gojdno, z-tíhimi vüsztami, ali zburkani vu dúhi, vu szrdci krôto obtêženi, szo sze pod ogradmi szkrivomá odszelili z-vészi, na hrbtaj neszcési bale, vu steri je gvant i drügi drobís bio zvezani. Z-Magde ôcsi je povôden szkúz tekla i Bükj Bandi, té trdoga pogléda cslovek je tüdi edno gorécso szkuzo püszto,

kak je obszlédnyim doj sztōpo z-korenoga fundusa szvojega.

Sándor pojbar je pa szmrkao vu szebi, ka de zdá z-velike kosnate csresnye, nasteroj je szád ze brneti zácsao, drügi de pobêrao nyega.

Li Ágici szo sze nê prepüsztila escse z-ôcsi szkuzé, tak dabi sze nyê vōposzühсила nyí vretína, gda je nyéno málo nedúžno szrdcé od vszê ovi bole trápila boleznosť i cáglosť. Kak szo kre Bokorovi ograda sli, je edno poznano, túžno nōto zacsüla. Zofika jo je med rozmaring grmōv polévanyem danákala :

D'zünd'za rosza je obszêla violō,

Britke szkuzé polévajo Ágico :

Zárocsni rôbec je totá . . . zgübleni !

Sto zná, jeli de lubi gda pár nyéni ! ?

— Pokastigaj te Bōg z-obema rokama ! ná te tüdi tak bolí szrdcé, kak mené bolí ! sze zaszkúzila Ágica i prepüsztila sze je i 'znyéni lescsési ôcsi szkúz povôden, liki edne szprotolêšnye plohé povôden. (Dale.)

26. Pôleg 26-ptoma je Kericsmár Sándor G. Petrôvszke gmajne bívsi kurátor na gvüsní gmán-szki pênev povrnenye oszodjen.

Sinyôrszki gyülês tô szkoncsanye do-prineszti zravna i g. petrôvszke gmajne naznanenye poszili.

27. Prem. I. napisznika pri 28-tom punktu-mi sinyôr naznányajo, ka je sinyorszko predsed-níksztvo szvojoj du'znosztí zadoszta vcsínivsi vö slo v-Domajnevce. Naprê je dalô, ka csi je bár prvêsi dühovnika pozváni liszt vu valjávi, ali da je gmajna z-dühovnikom navküp nyega 'ze nani-keleko premeniti szí zvolila, po dúgom tanácsiva-nyi je szkoncsano, ka gmajna vezdásnyemi dü-hovniki létno 2000 din. gotovi pênev, i 20 q szilja dá.

Sinyôrszki gyülês tô 'zalno na znán/e vzeve, gda nevtajeno vídi, ka vezdás-nyi polo'záj vu vszákój sztávi, vu 'zivilényi i oblekávanyi vékse i vékse potrébcisine 'zelê pri vszákój dr'zini. Zátó bi gmajne szvoje práve interesse podigávale, csi bi vu szvojem kríli bodôcse znotrêsnye cseszt-níke pôleg 'zelénya vrêmena dotálivale, tém bole da vídiyo, ka szo tê szvojoj prvêso dr'závno podporo vu véksoj meri zgübili. Nê ka nyim nyihove do hodníne poménsávajo.

28. Prem. I. napiszn. 33 punkt. sinyôr naz-naniyo, ka szo vucogomilanci pôleg sztáfoga klü-cesa na nyé vö navr'zeno dajo plácsali; vsze prôti to'zbé sze dotikajôcse píszma szo pred cérkevno okrajno oblászt poszlali.

Naznánye szlú'zi.

29. Prem. I. napiszn. ovi punktumje raz-práve ne'zelêjo.

Naznánye szlú'zijo.

30. Csteto je Diacszoga Dôma upravnistva po Vértes Sándor kurátori szkrbno vküpposztáv-leno, presztrano, lépo naznanenye, stero vídití dá toga szpráviscsa düsevno i materiálno sztávo; vu szebi zdr'záva kurátora szamoga szküsenyá i na-prisesztno razvíjanye gledôcs tanácsa i vidme.

Sinyôrszki gyülês naznanenye odobrívsi, naznánye vzeve i kurátori za D. D. szkázano szkrbnoszt zahválnoszt darúje. Da diacszoga dôma razpresztéranye, sirítev za znamenito cérkevno potrébc-sino dr'zi; da sze trôsta i mocsno verje, ka z-vernikov áldovovgotovnoszt-

jov potrébne materiálne potrébcisine de mogôcse pripraviti, notri pokazani zídanya plám i proracsun odobri i do-koncsa pôleg nyega zídanya delo zacs-noti i upravnistvo zavüpa na toga szpelávanye.

31. Gori je precsteta hodoszoga dühovnika to'zba, pôleg stero nyim gmajna nescse vu poz-vánom liszti ogvüsani pênev vu zlátoj valuti vö-plácsati, stero je sinyorszki gyülês 'ze prvle do-koncsao. Rávno tákso to'zbo szo zdignoli pücon-szki dühovnik prôti szvojoj gmajni.

Sinyôrszki gyülês gori pozové hodoszko i püconszko gmajno, ka naj kak náj-prvle szpuni i zadoszta vcsíni toj du'z-nosztí, ár de za z-té zámüdnosztí pod-governoszt ona noszila. Z-ednim vu preminôcsem-leti prineseni klücs na eto tek. leto vu veljávi nihá.

32. Gori je precsteti Darvas Aladár sinyor-szszoga racsunszszoga sztölca kontrolnika sinyorí-je gmajn 1'24-toga leta racsunov naznanenye, pôleg steroga szo, G. Szlávecske, cérkevne, bodon-szke, G. Petrôvszke, G. Szlávecske i Morávszke gmajne solszke racsuné vözvêvsi, te ove gmajne vsze notri poszlale szvoje racsuné, steri szo odob-reni i na nyé zamerkanye je tím szlihsécsim gmajnam naznánye dáno

Na one racsuné, steri zo v-rédi, odob-ranye gyülês dovoli, ne te ove pa li teda, gda sze notri po'ázêjo i prêk poglédnejo popravitla.

Gornyo Szlávecsko, Bodonszko, G. Petrôvszko i Morávszko gmajno pa goripozové gyülês, da 1924-toga leta solszke i cérkevne racsuné do t. leta szeptembra konca notri dájo.

33. Nadale racsunszki sztölca porácsa, naj sze goripozovéjo one gmajne, steri racsunje szo sze z-deficitom dokoncsali — da sze za potrébno pokritje naj poskrbijo, vszáká gmajna pa kak z-nájvéksov szkrbnosztíov naj posztavi vküp prora-csun ino sze z-ednim poskrbí za potrébno pokritje.

Sinyôrszki gyülês tô porácsanye na odlek pozdigne.

34. Z-ono isztim naznanenyom predlága ra-csunszki sztölca, naj goripozové sinyôrszki gyü-lês vsze gmajne na tô, da szvoje racsuné do márciusa 31-ga brezi vszega zroka íszkanya notri

poslejo, z-proracsuna prilo'zenyom, brezi toga de racsunszki sztolec prisziljeni racsúne nazáj poszlati. Sinyorszki gyűlés eto predláganye oszvoji i szigurno zrendelúje, da sze gmajne toga dr'zijo.

35. Pòleg onoistoga naznanenya notri dáno predlágó gyűlés oszvoji i zrendelúje naj sze vszi dühovnicki i kántorvucsitelszki pozváni lisztóvjé prepisejo i prepiszka eden — eden exemplár notri posle.

Od gmánszke vrédnoszti sze inventárium naj vküpposztávi, cemba sze pòleg zláte valute má csiniti i vu 2-ma exemplára notri poszlati

36. Csteti szo po Fliszár Jánosi pènezniki vküpposztávleni sinyorie racsúnje od pretekócsega leta (od sinyòrszkoga gyűlésa do denésnyega dnéva). Pòleg racsúnov je gotovi pènez pri sinyorszki racsúnaj 4480.48 din, podpornici 12.947.02 din, pri diacskom dómi 31.857.85 din, i 367.70 dollárov, pri csaszopiszov 18.605.50 din.

Sinyòrszki gyűlés Fliszár János pèneznika racsúne na preminócse leto odobri, nyega od navádne podgovornoszti gori szi obdr'zécsi, stera sze májo gori obdr'zati, gori mentúje i nyemi za verno znásanya pènezni poszlov zahválnoszt darúje. Sinyòra zavüpa, da na racsúne odobrenya napiszek gorizaperi.

37. Z-rávno isztim punktomom prikapseno Luthár Ádám sinyòrszki zapernik sze z-toplimi recsámi szpomené pri toj prilíki, ka imenüvani zdá 'ze 50-to leto szlú'zi církevne poszle i pri sinyorie csaszopiszov pòli, kak vernoga i nepoménkanoga delavca szrdcá pozdrávla. Stero pèneznik szrdcá zahváli.

Sinyòrszki gyűlés s-navdúsenim 'ziviovanyem veszélo vzeme naznánye pèneznika ete velike sztaroszti ószvetni szpòmenek i med odkritim blagoszlov 'zelényem z radosztjov pozdrávla toga szvojega na církevnom pòli nepoménkanoga delavca.

38. Sinyòrszkoga gyűlésa predszeniksztvo za volo na dr'zánye podpornice gyűlésa vrèmen, sinyorszki gyűlés zasztávi. Poznòva odprétji je gori precsteti podpornice gyűlésa napisznik.

Napisznik sze naznánye vzeme i k-sinyòrszkoga gyűlésa napiszniki prilo'zi.

39. Sinyòr nakrátzi szpoznávajo püconszke fare pròti febr. 26-toga i aprila 26-toga gyűlési

po Kühár Stevani i tüvárisov notri dáno prito'zbo. Sinyòrszki gyűlés notri dáno prito'zbo zavolo vszebine i forme szlaboszti i pomenkanya odvr'ze.

40. Csteti je Dolnye Lendavszke fare od 1925. junius 11-ga gyűlésa gorivzèti i za odebrenya notri poszláni napiszka 1 i 2 punktom, pòleg steriva gmajna církev szkoncsa zidati, i za toga volo szvoje hrame odati namèni.

Sinyòrszki gyűlés preminócsega leta na törma zidanye prineseno szkoncsaneye gori obdr'zécsi církvi zidanye i hrama odati nedoyoli.

41. Na prisesztznoga gyűlésa dr'zánya meszto gledòcs na hodoske fare pozványé szi Hodos zvoli.

Gyűlésa dr'zánya vrèmen vòodlocsenye na predszeniksztivo zavüpa.

42. Vecs naprèdávanya i predláganya je nê bilò, za steroga volo sinyòr po vrèloj molitvi gyűlés zaklücsijo.

Z a m e r k a o :

LUTHÁR ADÁM s. k. siny. zapernik	KOVÁTS STEFAN s. k. sinyòr
DARVAS FERENC s. k. siny. szvetszki notáros	BENKO JOZSEF s. k. inspektor

II. Prèkmurja szvetszki evang. znameniti mò'zje.

Farkas Ádám.

1728—1786 febr. 13.

Nase szlovenszke krajine roják, kí je pòleg szvojega velikoga znánye v-Sopròni v-evang. Lyceumi dugo lét profeszor i direktor bio i kak-táksi haszno ete krajine národi, steroga je z-szrdcá lübo. V-Sopròni evang. Lyceuma materni knigaj je naszledüvájòcs od nyega gori zamerkano :

V-1728. leti (mészeca i dnéva nêga) v-Szúhomvrèhi (Morávszka farò) v-Zeleznom (Vas) vármegyòvi sze je naròdo, gde je nyegov ocsa Stevan iüdi prebívao. V-Sopròni sze je vcsio, szledi v-Jeni (Nemskiország) od 1751—54-ga. Domò pridòcs je vcsaszí v-Sopròni v ev. Lyceumi za profeszora odebráni (subrector), v-1758. pa po hiresnyega Ribini Jánosa odhájanyi na toga meszto za direktora, stero csészt je do 1785. nov. 1-ga szpelávao, gda je i z-ednim od

sztópo z-szlůzbe. V-1786. febr. 13-ga je vu Bůgi vőpremıno, kak sztári junák (v-hıstvo je nē sztópo.) Ob prılıki nyegove szmrti szo Lyceuma osznovleniki latinski versus dáli vő z-naszledůvajőcsim napiszkom :

Luctus publicus, quo Adamum Farkas Rectorem scholae de Ill. Gymnasio Aug. Conf. Soproniensi per annos 32 optime meritum, anno 1786 inspirato mortuum omnis Juventio Scholae Evang. Sopronlensis sibi 12. Febr. anni currentis ereptum deflevit. Sopronii 1786. Nyegov vucsenik Gamauf Teofil prigode pıszátel ga za jáko vrēloga i dobro szposzoblenoga direktora právi. Kis János bivsega pűspeka v-1782. leti v jeszén je escse on vzéo gori v-gramaticsnı razréd, kí sze tůdi kak z-pobo'znoga 'zıtka, velkoga znána, krotkoga, őmurnoga dr'zánya sztarca szpomené 'znyega.

Asbóth O'zėba je cseresz dűgi lét dávala nyemi sztális, prehránenye i bila obravnávajőcsa dobrosnitelkinya nyegova. Farkas Ádám je 'ze v 1781. jan. 4-ga napravo testamális, pőleg steroga je 4000 rainski nihao sořronszkomi ev. konventi z-tém goridjányem, ka 3500 ráhnskov interes 3 osnovlenıki májo v'zıvati, v-prvojvrstzi 'znyegove rodbine. Rodbina nyegova szo bili: 1.) prem. brato Jánosa csi: Farkas Juliánna; 2.) szesztra: Farkas Jűdka (Berke Stevanova); ob 3.) prem vűjec: Kűcsan Stevan. Csi tak, ka z-ete Farkas i Kűcsán familie nebode díakov, li tak májo dobiti imenűvani interes drűgi táksi, kí szpodobni bodo „szıromaskomi osztávlenomi, tak zvánomi vend národı, in statu ecclesiastico, scholastico et politico (vu cėrkevnoj, solszkoj i politicsnoj bıvoszti) posteno szlűziti. Ti ovi 500 ráhskt interes do pa v'zıvali Asbóth O'zėbe rodbina, csi bi pa táksi nebi bilő, teda sze naj dá drűgim osznovlenikom. Csi z-rodbine steri sze bode na vszevucselıcsı theologıo, ali zdrávnikı ali právde znansztvo vcsio, teda cėli interes sze z-tė 3500 ráhnskov nyemi ednomi lehko dá, dokecs szvoje Akademıcsno vcsenyé dokoncsa.

Tő je onoga odlıcsnoga nasega rojáka krátkı 'zıtka szpısz, kí sze je vu tısztom 'zalosztinom cāti narődo, gda szo v-nasoj krajını i te szlėdnye nase cėrkvi odvzėte od nász, ali vu onom blá'zenėsem cāti sze je odszelo vu vecsno radoszt, gda szo 'ze gorıposztávlene páli trı evang. cėrkvi eti.

'Z-nyegove fűndátie szmo mı v-Soprőni sze vucsėcsi vend szlovenszki vucsenıci podporo v'zıvalı i z-nász malosteri znao onoga hipa, ka je té hválevrėden mő'z, kí sze je za szvojo krv pőleg pomőcsi poszkrbo, kí je vogrszko imė noszo — v nasi gorıcski bregáj, v-Szűhom vrėhi, zagledno szunca poszvėt i nyegovi prehodnıki szo kak morávsvzkoga imána goszposcınárje z-lıc szvoji znojom vla'zılı ete zemlé grűde i grűnt prıprávlalı k-vezdásnyoj bōgsoj bodőcsnoszti Prėkmurja Krajını. Znőva sze ogvűsamo, ka je nas máli národ vszıgdár vu vszákome vremenı dao velke szını nē szamo szvojoj krajını, nego vu velıkoga presztorı cslovecsansztvi. I kelko odlıcsni Europe znanoszti mő'zov jeszte dneshdén od nász dalecs v-tűhınszkoj zemli, kí bi szvojevaga národa vrėli delavci mogli bidti. (Za podátke globoko zahválnoszt vadlűjemo velikomi i neobrűdjenomi historıcsári nase cėrkvi, Payr Sándor profeszori vszevu-csilısca.)

Rázlocsnı máli glászi.

Szobotsko evang. 'zenszko drűztvo je febr. 14. po bōzıoj szlűzbi vu sōli pred zadoszta velkim racsúnom kotrıg létıi rėden gyűlės dr'zalo. Po odprėtji gyűlėsa je pėneznikojca od dvė lét na 1924 i 25. notrıjemána i vődávanya racsún dála, Z-steroga je vıditi, ka tő drűstvo jáko blagoszlovne őpravıce szpunyáva na cėrkevnom pōli i lėpo sumo obrácsa na szmılenoszti csınėnya, prı doj zbrıszanyi szkűz vu nevōli bodőcsi i náımre na Diacszkoga Dōma gorıdr'zánye i nyega osznovlenıkov verszko osznávlanye. Gotovı pėnez z-vlő'zni knıgıj má 5001 D. 40 p. Má tůdi dvė vekıvecsnıvı fundátıi po Junkunc Sándorı i dr. Sōmen Lajosovı djáno po 1000—1000 dınárov, sterı interes sze ednomı—ednomı szıromaskomi dobroga znásanya i vcsenyá osznovlenıki má od leta do leta datı. Zvőntoga 3 delnice v-Prėkmurszkoj gaszı. Po vecsfėle tekőcsi dugovány odprávlenyı je gori precsteta drűztva 25 létııce prigoda. Za intenzıvnėsega dela v-zıtek posztávlanya volo je odebránsztvo (odbor) razsűrjeno. Za odbornıce szo k-prvėsim znőva k-coj odebráne z-Sobote: Sıftár Lajosova, dr. Goljevčekoja, dr. Musteroja, Samecova, Farkašova, z-Nemcsavac: Gomba Jo'zefova, He klicsoja i z-Vescsıce:

Sável Jánosova. *Za csasztne odbornice*: Z-Martjánec: Vezér Gézova, ml. Skrabán Stevanova, Z-Mlajtinec: Temlin Jánosova, z-Norsinec: Dsubán Jánosova, z-Csrneč: Marics Alajosica, z-Gradisca: Lutharics Jánosova, z-Szodisinec: Vukán Józefova, z-Gederovec Stiván Ferencova, z-Renkovec Gombóc Stevanova, z-Vancsavészi Mácsek Stevanova, z-Krajne Szocsics Kálmánova, z-Borêjec Krancsics Ferencova, z-Küpsinec Titán Ivanova i Kocsár Józefova, z-Csernelavec Titán Jánosova i z-Vescsice Novák Miklosova. Stere vsze z-szrdcá pozdrávlamo i trôstamo sze, ka je vüpazen na vrêdne, pozványe na szrdcáj noszécse kotrige zavüpano. Vsze tô je pa jáko zdrava idea bila, stero je zadoszta nê vszê nazôcsi bodôcsi odobrenye preszvêtila kmétojca, odbornica Horvát Stevanova, gda je gyülési porácsala vu odbor mláde, dela vrêle 'zenszke notri odebrati i tak drüstvo ofrisiti i ocsrsztviti, stero na ti sztarêsi 'zenszek meszto májo sztôpiti i nyega ôcvetek naprêpomágati. Szramotno bi bilô, csi bi Szobotske fare gmajnarice, je právla, tak szlabe vere bilé, ka bi tá zapüsztila i nê gori obdrázale, ka májo! — Z-izstinom zdravaidea od edne vrêle kmétojce! Uprav na nyéno porácsanye je zvoljeno, ka do áldove pobérale na obstonkani orgol popravek i zostimanye, náj sze ona csrbina, stera je zabojne nad nyimi vdárjena odsztráni. Jáko lêpi cil szo posztavile pá 'zenszke pred szébe! Z-szvoje sztráni gratuliramo 'zenszkoga drüztva zrêlomi szkoncsanyí, z-sterim kak nájvecs kmétic posztávi vu odbor za mocsí pri szpelávanyi szvojega szvétoga, hválevrêdnoga pozványa. Stere liki edno vezálje, kapcse májo bidti med ôpravic i ravnanye szpelávajôcsim odborom i vu vesznicaj bodôcsimi kotrigami, nyi vrêloszt nêtiti, verszkoga 'zitka lübézen podigávati i te ove drüge vrêle kmétojce, mense i vékse nadigávati k-materi cêrkvi, naj pod toga drüstva zásztavo sztôpijo. Nede tak velike prepászti med intelligentnimi i prôsztlimi kotrigami — naj sze te ete nedrúzijo za zavrzene, te ove sze pa nepotvájajo za toga volo pôleg szvojega vernoga dela, ka szamo ravnanya oblásztscséjo k-szebi potégnoti. Naj nede ni prêdnye, ni zádnye — nego naj bodejo vsze glihne drüztva 'zenszkoga jedíno pozványe na szrdci noszécse vrêle kotrige. Ár, kak szo ti nájbôgsi generálisje brezi vrêli vojnikov malo vrêdni, obládnoszt nedoszégnejo, tak tüdi tá nájbôgsa vojszka brezi organizêranoga ravnanya, csi je bár nike bravore pokázala na obládnoszt nigdár nê prisla. — V-

ednom razmênyi, brezi sztána i prémocsnoszti navküпно delo sze potrebüje od vszákoga pôleg nyegove dühovne i meteriálne môcsi. Naprê záto postüvane gmajnarice mense i vékse, vsze pod zásztavo evangelicsanszkoga drüztva, brezi iszkanya szebicsne díke! Vere vrêloszt vász naj navdüsáva i vodi vu vasem plemenitom pozványi! 'Zenszko szrdcé je z-szvojev toplôcsov doszta bole szpodobno szlúziti szvojo matercérkev, kak mózki szpôl, ki 'ze pôleg sztvorjênya drügo pozványe má szlúziti, politizêra, orszacska dela zbrodjáva, z-zítka teskôcsami sze bojüje. Verne cserí szvéte nase materé cêrkvi, naj ni edna neosztáne od evangelicsanszkoga 'zenszkoga drüztva kotrig! V-prísesztnoj numeri sze na ev. 'zenszko drüztvo escse nazâ povrnêmo. CSÚVAR.

Naznanenye Zagrebecske nase gmâne.

Naznanenye nyéno od pretecsenoga leta je znôvics cêrkevno 'zitka nasega edno veszélno szkazilo. Za kêp gledala lehko szlúzi ovim gmânam nasim. Dühovnik nyéni Dr. Popp Filip szo eden ti nájagilnêsi nasi dühovnikov. Naznanenye szvoje z-recsmi 'Zoltára zacsnejo: »Gospôd je velika dugoványa vsino znami: veszélmo sze! Sztanovito, csi sze nazájzglêdnemo na doli pretecseno leto dela, z-szvojimi dúznosztami, nálogami, szkrbmí, potrebcsinami, bojami i obládnosztami, té moremo 'zoltárszkoga szpêvnika vadlúványe oszvojiti, ár je Gospôd tüdi naso gmânô milosztivno podpêrao, csúvao ino varvao, i nê szamo vu zvünêsnym, nego tüdi vu znotrêsnym dühovnom 'zítki dale i vise pridti dopúsztó. Tomi sze veszelimo. Gospôdi pa bojdi hvála i díka naveke! Potom g. sinyôr presztrano naznanenye dájo od cêrkvenoga 'zitka gmâne szvoje. 'Zaloszt, naznanenye nyihovo od rêcsi do rêcsi za volo máloga presztora eti nemremo prineszti, — záto szamo tá znamenitêsa szpomenêmo. Zvôn rêdne bože szlúzbe je tüdi vszigdár za deco poszebno drzána szlúzba, pri steri je pobo'znoszt podigávalo khorusno i solo szpévanye pa igra na cselói i na goszli. Vecskrát szo drzáni lêpi ôszvetki, na steri szo radi táijemáli tüdi táksi katholicsáni, kí biblinszkoga krsztsanszta pravico iscsejo i nê ednôk szo prestímanjavrêdne áldove prineszli, celô eden podgenerális vecs jezér dinárov vrêdnosztí darilo. Med nyimi szo szi vnôgi szpravili Luther biblio; 21 ji je pa prêksztôpilo vu naso cêrkev. Poszebno veliki dén je vu gmâni konfirmácija na Krízavo. Na tom ôszvetki escse kath. popevje

i theologusje, rabbinarje, szam sztárokatholiški püpek tüdi taojemljejo. Vszáko nedelo i szrêdo vecsér sze tüdi biblinszke vöre dr'zijo i verníci sze tak povodjávajo vu globocsíne biblie i do nyéni kincsov. Biblinszke vöre szo verníkom nájlüblenése, ka je znamenye toga, da zdrav dühoven 'zitek jeszte vu gmáni. Vecskrát szo dr'záni pobo'zni zvecsarki, na steri szo biblinszka, vadlívánszka verobranécsa naprédávanya meli rázlocsní gószti escse i z-zvönszki protes-tanszki országov. Tê zvecsarki szo z-ednim do-kumentirali vu tom velikom kath. várasí vküpe-prikapcsenoszt protestantov. Delajócse lübéznosztí doszta lëpoga znamènya nájdemo vu gmáni. Vu tom vodi »Zenszko Drüstvo,« alí gmána tüdi csiní szvojo mogócsnoszt. Prékpotüvájócsi szrmaski verebratje dobíjo tü podporo, obrambo i na farofi toplo hráno. Lübézni dárov je pre-tesceno leto fara vszevküpe 17815 Din. raztála-la. Z-té sume je nas Diacski Dom tüdi dóbo 3000 Din.-rov. Tá gmána je z-podpéranym Gusztáv-Adolfa Drüstva nasztánola, v dühi toga Drüstva, zavézana od zahválnosztí, híti zdâ na pomócs verebratom, Bete'znike tak pri dômi, kak vu spitálaj szta obádvá dühovnika rédno obiszkávala. Sinyôr szo escse neszrécne bete'z-nike vu téboldi bodócse mëszecsno dvakrát obiszkali i od nyih nyihovim dományim poro-csila posílali. Gori pozovéjo sinyôr vszákoga, csi bi gda steri bete'znika meo v Zágrebcski spi-tálaj, da tó nyim nazvëszti. Protestanszki krszt-sanszki csaszopiszi szo vrêlo rászürjávani vu gmáni, tak vszáko nedelo po bo'zój szlű'zbi pri cêrkvi, kak pri biblinszki vöraj i pri rázlocsní ószvetkaj. Vu Zagrebi i v Bjelovari bivájócsi evang. vojáki szo tüdi vu szkrb vzéti i od doszta hüdoga obarvani. Vu raztorjenosztaj, da-lecs od cêrkvi bodócse verebrate szo tüdi vcsá-szi—vcsászi goripoiszkali, Bo'zo rêcs i Luthera návuk nyim glászili i opomínali nyé, naj zadr-'zijo, ka májo, ka nyim niscse nevzeme koróne nyihove. „Naj dá Goszpód vszém nasim bratom vu raztorjenosztaj 'zivócsim verevernosztí düh!“ Materiálno gmána tüdi krepko sztojí. Notrijemá-nya je mēla 599,297·38 D., vödávanya 545,826·15 D., osztánek je 53,471·13 Din. Presbiterium ra-csuna z-predszedniksztvom navküpe 17 kotríg. Naródiło sze je 76 decé; mrlô je 53 oszob; konfirmálivano je 38 konfirmandusov; zdalô sze je 41 párov; prék je sztôpilo vu ev. cêrkev 21 person; vö je nê sztôpo niscse z-ev. cêrkvi.

Fara má ljüdszko sôlo, vu stero je 230 i mes-csanszko sôlo, v stero je 130 decé hodilo. Pri ljüdszkoj sôli je 4 vucsitelov, pri mescsanszkoj pa 7 profeszorov. Vsze té gmána száma plac-súje. G. sinyôr naznanenye zaklűcsíjo z-zahválnosztíjov prôti Bôgi i prôti nasemi vernomi vo-diteli. „Do tegamao je on nam na pomócs bio, tó nam právi szkozñüvanye! On bobé i nadale pomágao, tó je i osztáne nasa vüpažen!« Z-na-se sztrani pa k-tomi pozdigávájócsemi i obílnoga vcsenyá naznanènyi z-szrdcá gratulêramo sinyor-dühovniki, nyihovim delapomocsníkom, inspek-tori, prezbitërom i cêrkvi kotrigam naglí! Nada-le tüdi li naprê!

Popravek. V-Düsevnoja Lízta 1925 decembra 1. numeri na 11. sztráni med na diacski dom dáni dobrovolni dármí vu 16-tom redê na Jonás Jánosa szpízszano 30 dinárov szo nê te imenüvani, nego nyegova szesztra goszpá vdov. Hartmanica darüvali, stero zmenkanye za pravice volo eti vöpoprávimo.

Szamorvolni dári na goridr'zánye i rászir-jávanye Düsevnoja Lízta. Ludvig Szinic Osijek 70, Fliszár Károly Szebeborci 2, Luthár Ádám prov. za sek. 24, Ludvig Obál Radkersburg 20, Luthár Károly Ljubljana 25, Hári Ádám D. Len-dava 5, Dani Ferenc Polana 5, Szinic János Maribor 70, Kováts Károly G. Szlavecsi 20 D. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Szpômenka lízti kônfirmálivanya sze dobíjo pri kurátori Diacskoga Dôma. Goripozovémo dühovnike, da brezi takse-ga lízta neopüsztíjo na 'zítka pôti ni ed-noga konfirmandusa szvoje fare!

Darüvanye na Diacski Dom v-pücon-szkoj fari: Berke Kálmán Pu'zavci 20, Celec János Gorica 10, Szabotin Sándor Tesanovci 10, Szabotin Jožef Bokracsi 20, Kandal Lajos Mo-ravci 10, Zrinszki Sándor Moscsanci 10, Hassaj Miklos, Obál Jo'zef, Temlin Mihály Moscsanci 20—20, Zelko Stefan Moscsanci 10, Szapács Fi-lip, Bencák Sándor Zenkovci 20—20, Porédos Stefan Bodonci 20, Bencik Stefan Martjanci 20, Kodila Jo'zef Pecsarovci 10, Ficko Ana Sala-menci 10, Drvarits János Bodonci 10, Rátkai Ödön Andrejci 50, Turk Florian Sv. Martin 50, Hári Lajos, Krányec Stevan Andrêci 20—20, Kováts Stefan Salamenci 35, Andrets Stefan Pe-csarovci 20, Podleszek Károly Salamenci 20, Kühár Sándor Pu'zavci 50, Kűzma Ivan Pu'zavci

20, Benkics Ferenc Bodonci 20, Temlin Jenő Pužavci 20, Hodoscsek Ivan Puconci 20, Olasz Lajos Szebeborci 30, Bencák Sándor Zenkovci 20, Godina Stevan Pecsarovci 20, Godina Lajos Vaneča 20, Godina Lajos Pecsarovci 10, Zelezen Ferenc Lemerje 20, Sibanko Franc Lemerje 10, Zelko Stefanova Predanovci 20, Luthár Károly Ljubljana 25, Bencsec Árpád Lemerje 20, Hackl Vilmos Lemerje 100, Jonás Maria Predanovci 20; po drúgi faraj: Reha János Tisina 100, Vucskics Stevan Petesovci 20, Szocsics Kálmán z-tüváriscov Krajna 100, Goszpá Nemcsójca i Jarnevicsojca szo nafasenek obészlele osznoventike z-fankami, Gorza Péter M. Sobota 10, Ocsek Károly Küpsinci 20, Skrilec Stevan Predanovci 10, Hassáj Mátyás Salamenci 20, Mácsek Lajos, Boldizár János Salamenci 10—10, Krancsics Iván, Katona Károly Borejci 10—10, pri Gombóc Stevana i Andrêcs Vilme v Rankovci na gosztüvanyi szo Mácsek Stevan sztarisína i Horváth Lajos drúzban vküp pôbra-la 65, Zelezen Stevan Kruplivnik 10, Sável Sándor Pužavci 30, Kolossa János Polana 20, Pavel Kálmán Sztrukovci 10, z-gor. szlávecske gmajne áldovi 46:50, vdov. Ritoper Krcsmár Éva lapovszka mlinarca Sebeborci dvá pinta tikv. olia, Fliszár Jozsef M. Sobota 30, Kováts Annuska goszpodicsina z-Szobote, pri Temlin Lajosa i Kühár Linike zdávanyi v-Moráyci vküppôbráli 100, Heklics Stevan baotos M. Szobota 100, Podlêszek János Csrenci 10, Kolossa Iván Moscsanci 10, Heklics Kálmán Nemcsavci 50, Neme-c József Martjanci 50, goszpá Dôbraica z-Szobote szo poszlati 18 párov vérszinov. Berke Kálmán Pužavci 20 D. Vszém daritelom topla hválat

Gor. Szlávecska evangelicsanszka ve-revrêla mála nasa gmána, stera kak eden záton sztojí száma, okôlivzéta od rkt. môrja, je januára 31. dnéva lêpi ôszvetek mêla. Ednoga nôvoga nasega lüblênoga verebrata, Zrim Franca z-Kuz-doblanya, je gorivzêla vu szvoje krilo. Dühovnik szo nyega vu szvojem govori opomínali (pôleg rêcsi Mt. 8, 26.), da vu szvojoj novoj, szamo-volno szi zebránoj, cêrkvi sztálen bode. Escse csi bi nyemi vu 'zítki nyegovom bo'zno slo, vu cágloszt naj neszpádne, ár ládja Krisztusova sze nigdár nevtoni. Példo szi naj jemlé od nasega Zvelicsitela, kí je cagajôcsemi csloveki zmo'zna obramba, záto naj vszigdár vu nyem verje. Potom je nôvi nas verebrat polo'zo szvojo ob-lübo, ka k-ev. cêrkvi, stero je z-szrdcá polübo,

vu steroj sze Krisztusov evangeliom csízto glászi i szvétí sakramentomi pôleg Krisztusovo-ga zrendelüvanya vöobsztlü'zavajo, — vu 'zítki i vu szmrti veren bode, Zatém je 'zivo z-Krisztu-sovov szv. vecsérjov vu dvê dôbi. — 'Zelêmo nasemi nôvomi verebrati dúgi 'zítek, szrecso, blá'zensztvo! Náj sze vu nasoj cêrkvi dobro csúti, Bôgi na díko, lüdém pa na haszek 'zivé ino dela!

K. K.

Na 'zelénye reálne gimnázie ravni-telsztva i v-nasem lízti naznanimo naszledüva-jôcse gimnásiumnomi podporaomi drústvi darüva-ne darila: *Dijaško podporno društvo v Murški Soboti* je priredilo o Božiču 1925 zbirko, kí mu je prinesla 6393:25 Din. Ta znesek se bo uporabil z drugimi društvenimi dohodki, da se bo pod-piralo pridne in revne učence mursko-sobočke gimnazije. Prispevali so sledeči kraji; Adrijanci 85, Andrejci 114, Bakovci 110:50, Beltinci 168, Bodonci 194, Bogojina 141, Bokrači 41, Borejci 34, Bratonci 74:85, Bukovnica 17:75, Čepinci 189, Černelavci 42, Črenšovci 285:25, Dobrovnik 100:25, Dokležovje 35, Dolnja Lendavska Gorica 15, Domanjševci 15, Filovci 109, Fokovci 26:50, Fukšinci 8:50, Gančani 20:50, Gomilica 62:50, Gorica 95, Gradišče 105:50, Hotiza 130:50, Ivan-ci 30:75, Izakovci 33:50, Kančovci 20, Kobilje 53, Krajna 124, Križevci 112:25, Krog 60, Kupšinci 91:75, Kuzdoblanje 50, Dolnja Lendava 36, Lipa 55:75, Lipovci 59, Moravci 27, Markišavci 111:50, Melinci 41:25, Mlajtinci 27:75, Martjanci 90, Mostje 46, Nedelica 100, Nemčavci 14:25, Nor-sinci 79:25, Odranci 48, Otovci 55, Pečarovci 56, Petanci 142:75, Gornji Petrovci 162, Murški Petrovci 15, Mala Poljana 42, Vel. Poljana 116:25, Predanovci 100, Prosenjakovci 117, Pucinci 50:50, Pužavci 150:50, Radmožanci 70, Rakičan 192:50, Rankovci 14:50, Renkovci 225 (od teh čevljarski ceh 100), Svetovci 53, Sebeborci 68:25, Gornji Slaveči 142:25, Sodišinci 100, Sotina 141:50, Sr-dica 160, Strehovci 35:25, Šalovci 139:85, Teša-novci 172, Tišina 60:50, Tropovci 90, Vaneča 25:75, Veščica 36, Vidonci 126, Vučja gomila 20:25, Zenkovci 74:75, Žitkovci 22:75. — Vsem plemenitim podpirateljem učeče se mladine izreka v njenem imenu najsrčnejšo zahvalo ODBOR.

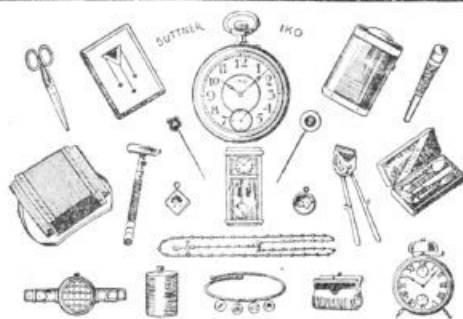
Lêpi i szrdcé obhodécsi ôszvetek je mê-la márciusa 7-ga Gornye Szlávecska gmajna. Té dén te szpelani vu dühovnikszta csészta po Ko-váts Stevan sinyôri, gmajne ednoglaszno odebráni mládi dühovnik goszp. Kováts Károly. Po notri

szpelanya predgi szo te mládi dühovnik držali poklona predgo, stera je globoko obhodila vu velkom racsuní nazôcsi bodôcse poszlúhsávce. K-koncovi szo Luthár Ádám püconszki dühovnik, kí szo i z-ednim na krátek csasz gmajne ôpravice szkoncsávai — predgali z-navdüsením govorényom, бүdili szo poszlúhsávce na evangeliuma lübézen, na võdrzánye i na vküprazmêne. Nábüdni csin je bio, ka je pri toj szlú'zbi Bo'zój, toga mládoga dühovnika szesztra, Kováts Annuska harmonizálivala i pelala popévanye. Po poldnévi ob 3-tjój võri je verszki zvecsarek držáni pred lépim racsunom poszlúhsávcom, pri'steroj priliki po vrêlom szpévanyi szo visziko postüvani sinyôr od nase szv. materé cêrkvi prisesztnoszti držali napredávanye. Luthár Ádám pa od Gályrobov i odnyihovoga oszloboditela od Rujter Mihályja szo gúcsali vrêlim poszlúhsávcom. Skalics Sándor theologus szo Némskogaországá lübéznoszti szpráviscsa szpoznávai. Ocsa nebeszki dáj blagoszlov na toga mládoga pasztéra ôpravice, da sze Gornya Szlávecska gmajna tak odzvôna, kak odznôtra Bôgi na díko potrdjáva!

Posta.

Rev. S. Smodis Perth Amboy. Veszeli nász, ka szte doblene nase kalendarije páli vsze rászírili. Kvitêramo z-ednim, ka szo na ete líszt naprêplácsali: Lebár Miklos, Hasai Sándor, Proszics Ádám, Kuzma János, Kolosa Jo'zef, Vajda Sándor, Zrinszki Imre, Zakocs Ferenc, Bogár Stevan, Erbert Stefan, Szvétec Peter, Szapács Stefan 1—1 dol., Osvatics János Steelton 3 dol. i g. Sanjek Lajos ev. düh. New-York 1 dol. Poszlane pêneze szmo dôbili. Szrdcsna hvála! Topeo poz-

dráv! — Alex. Gombotz Allentown. Hvála za dár na Diacski Dom i na csaszopísze! Kalendari vam ide. V-nasoj ménsoj domovini 3 tjedenszke novine szhájajo. 1.) „Mörszka Krajina“ (liberálai líszt vu szlovenszkom i vu vogrszkom jeziki, v Ameriko sztáne 2 Dol.; 2.) »Novine« (katholicsanzski szlovenszki líszt. v Ameriko sztáne 4 dol.); 3.) »Népujság« (katholicsanzski vogrszki líszt. v Ameriko sztáne 2 dol.). Drügocs vu píszmi vécs. Grof Miklosova. Bethlehem. Pêneze za kalendarije prijéli. Píszmo vam ide.

Vsze ka potrebújete

za szébe, za szvojo držino, szvoje priátele nájlpszo zlatino i szrebrfno, vere, verezice, prsztane, navúhnice, zapesztnice, i vesz nakit vu vszákój cêni; nadále: aparáte za brítje i rézanye vlászí, no'ze, kárje, za cigarete doboze, pêneznice, lísztnice, godala i nájrazlicnêse, prakticsne predmête dobíte kúpiti brez vszáke rizike, ár sze Vam nepovszecsno taki, na 'zelêne odmení z-drügim. Preglednite bogato ilustrováni divat cênik, steroga brezplácsno dobíte od szvetovne firme H. SUTTNER v-Ljublani st. 665.

Trôje 'zelêne má vszáki cslovek: zdrávje, dügi 'zitek, i bogásztvo, ali obôje poszlédnye mámo zadobiti li tak, csi pázimo i szkrbimo sze za zdrávje. Vu vezdásnyem, tô je tô vu szprotolêsnym vrêmeni, da sze neznáte znáke sinyeka bolênya, kasla, hrôplênya, kréca ali nedihe vu kotrígaj neszmê zanemáriti. Vedno i vedno mámo hváliti, kak bojejsine olejsajôcse domácse szredsztvo i kosmetikum 'ze prêk 27 lét lübleni Fellerjov dobrodisécsi „Elsalfuid“ tüdi pri reumaticsni bolecsínáj. Moc-

nêsi i krepsega deloványa, kak francusko 'zgánye. 6 dvojnati, ali 2 velikiva speciálniva pikszisa 63 din. 12 dvojnati, ali 4 velike speciálniva pikszisa za 99 din. 36 dvojnati, ali 12 velki speciálni pikszisov za 250 Din. Z-pakivanyem i postnínov razposila ali povzétji, ali prôti naprê placili lekarnár (apotekár) EUGÈN V. FELLER Stubica Donja Centrála 509 Hrvatska. Po ednom glázi Elsalfuid po 9 dinári Apotekám i szorodnim trgovinam.